

Tệ Bạc

Đã mấy tháng rồi tôi không gặp hấn. Đùng cái chiều hôm qua hấn đến chơi. Pha ấm trà tôi mời hấn rồi hỏi:

- Mấy lâu cậu đi đâu mà tôi không gặp?
- Kiếm ăn mà bác, em sang làm bên Trung Quốc.
- Thế sao lại về nhanh vậy?

Hấn trầm ngâm một lát rồi nói:

- Không sang thì không biết bác ạ.
- Có việc gì hả chú?

Hấn cười rồi nói tiếp

- Hồi trước em xuất khẩu lao động bên Nhật. Ở đó đất nước họ giàu có, cuộc sống của người dân đầy đủ ấm no và yên bình. Đồng tiền được gọi là đồng YẾN.

Làm một hợp trà hấn khà một cái rồi tiếp:

- Còn sang Tàu, đất nước của anh bạn bốn tốt, mười sáu chữ vàng. Bác biết không... nó khốn nạn từ trên xuống dưới. Từ thằng quan cho tới thằng dân. Một đất nước bản thù, con người chỉ chăm chăm muốn chiếm đoạt của người khác làm của mình. Nên đồng tiền nó được gọi là đồng TỆ.

Đến đây hấn ngừng lại vẻ mặt đăm chiêu. Thấy vậy tôi hỏi:

- Sao thế chú?

Hấn chép miệng rồi nói:

- Bác ạ! Còn **đất nước chúng ta nghèo khổ. Đời sống dân còn rất nhiều khó khăn. Quan trên thì tìm mọi cách để vơ vét, họ làm theo kiểu vật lông vịt. Khi đầy chắt túi rồi, họ lại nhón tay đóng góp xây chùa chiền, đúc tượng, để rửa những đồng tiền bản thù.** Đúng là:

*Xô người ta ngã xuống sông
Dang tay cứu vớt để hòng tạ ơn.*

Nên đồng tiền được gọi là đồng BẠC.

Tôi lặng im nghe hấn nói. Càng ngẫm nghĩ càng thấy đúng. Chả trách các quan trên lúc nào cũng muốn hợp tác với Tàu, để hợp nhất 2 loại đồng tiền gọi là TỆ BẠC.